

ΣΑΒΒΑΤΟ 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2026

**ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ
ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ**

Υπεύθυνη Ομάδας Λατινικών : ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΑΝΤΖΟΥΛΗ
Επιμέλεια διαγωνίσματος: ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΜΑΚΟΥ

A1. Γιατί αυτό που συμβαίνει στους καρπούς, το ίδιο λένε ότι συμβαίνει και στα πνεύματα: αυτοί που γεννιούνται σκληροί και πικροί ύστερα γίνονται γλυκοί και ευχάριστοι· αλλά αυτοί που γεννιούνται από την αρχή μαραμένοι και μαλακοί, δεν ωριμάζουν αργότερα αλλά σαπίζουν».

Να μην σε απασχολήσει πόσο κοστίζει ο άνθρωπος. Γιατί είναι μικρής αξίας, όποιος είναι τόσο τιποτένιος (τέτοιος μασκαράς). Αλλά, εξαιτίας της ελεεινής πράξης και του θράσους του δούλου, ο Αίσωπος τόσο πολύ οργίστηκε, ώστε τίποτε δεν θα μπορούσε να είναι πιο ευχάριστο σε αυτόν από την επανάκτηση του δραπετή.

Γι' αυτόν τον λόγο οι κατήγοροι δεν απέδωσαν μομφή στον Μουρήνα για το όνομα "Ασία", από την οποία δημιουργήθηκε έπαινος για την οικογένεια, υστεροφημία για τη γενιά, τιμή και δόξα για το όνομά (του), αλλά (τον κατηγόρησαν για) κάποιο όνειδος και ντροπή, που είτε (του) φορτώθηκε στην Ασία είτε έφερε μαζί του από την Ασία.

B1. α)

- 1) Σωστό
- 2) Σωστό
- 3) Λάθος
- 4) Λάθος
- 5) Σωστό

ΑΡΕΙΤΟΛΟΜΟ

β) Η ρωμαϊκή λογοτεχνία γεννήθηκε υπό την επίδραση της ελληνικής. Το 240 π.Χ. ένας Έλληνας από τον Τάραντα (Ν. Ιταλία), ο Λίβιος Ανδρόνικος, ανεβάζει στη Ρώμη θεατρικές παραστάσεις με ελληνικά έργα διασκευασμένα στα Λατινικά. Ο ίδιος αποδίδει στα Λατινικά και την Οδύσσεια του Ομήρου. Στις ρίζες, λοιπόν, της ρωμαϊκής γραμματείας βρίσκονται το ελληνικό δράμα και ο Όμηρος. Συνολικά η συγγραφική παραγωγή των Ρωμαίων παρέμεινε στενά συνδεδεμένη με ελληνικά πρότυπα ακόμη και σε μεταγενέστερους χρόνους.

B2. πόμολο - pomis , δημοπρασία - preti, προσφυγή - fugitivum/fugitivi, λούσο - luxuriae, μερίδιο - Meruisse

Γ1. α) id: ea me: nos quod: quae idem: eadem

β) duriore, bonorum, maturissima & maturrima, homo, scelera, doloribus, recuperationis, nomina, dedecori, patrum

Γ2. α) dic, nascitura sint, veniretis, recessuri sumus, obiceres

β)

ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ ΣΟΥΠΙΝΟΥ	ΔΟΤΙΚΗ ΓΕΡΟΥΝΔΙΟΥ	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ ΕΝΙΚΟΥ ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ ΓΕΝΟΥΣ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ
videri	visum	videndo	videndam	vidisse
laudare	laudatum	laudando	laudandam	laudavisse

Δ1. α) pater imperatore: ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη που δηλώνει τον χρόνο. Η λέξη *patre* λειτουργεί ως υποκείμενο, ενώ η λέξη *imperatore* λειτουργεί ως κατηγορηματικός προσδιορισμός του υποκειμένου.

→ **dum pater imperator est**

→ **cum pater imperator esset**

β) Noli hominem investigare!
Ne hominem investigaveris!

Δ2. α) quam recuperatio: β' όρος σύγκρισης με α' όρο σύγκρισης το nihil

→ **recuperatione** (αφαιρετική συγκριτική)

β)

summā: επιθετικός προσδιορισμός στο *diligentiā*.

diligentiā: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο *mitte*.

Romam: απρόθετη αιτιατική κίνησης σε τόπο στο *mitte*.

Epheso: απρόθετη αφαιρετική της απομάκρυνσης από τόπο στο *rediens*.

rediens: επιρρηματική χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο *tu*, επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου στο *deduc*, δηλώνει το σύγχρονο.

tecum: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της συνοδείας στο *deduc*.

→ Απομάκρυνση από τόπο: **ab/ex Italiā, Athenis**